

det vedkommer ikke Sagen. Det har udvidet sig til, at Flexallet nu gaar til en større Udvidelse af Antallet af de Sekondlieutenanter, der kunde blive til Næste, idet der i Tiden fra den 1ste September til 30te November 1880 ikke alene bevilges de 6 Sekondlieutenanter, som Loven medfører, men selv i December 1880 og fra 1ste Januar til 31te Marts 1881 bevilges respektive 6 og 4 Sekondlieutenanter. — Tallet er vistnok ombyttet i Marineministeriets Skrivelse; det maa være 6 i 1880 og 4 i 1881. — Derved vil der finde en Udvidelse af Kadrerne Sted mod Søværnsloven af 1868, idet Tallet 20 bliver forøget med 6 først og 4, naar de 2 ere avancerede til Premierlieutenanter; idet der saa kun bliver 4, der holdes til Næste udover det i Søværnsloven af 1868 fastsatte Antal. Mindretallet har ikke fundet nogen Grund til at slutte sig dertil; der har ikke været Noget i det, der er fremført i saa Henseende, der har haft nogen overbevisende Kraft for os. Vi have hverken af Hensyn til Konsekventen eller af Hensyn til det finantielle Resultat, der jo efter al Sandsynlighed vil blive byrden for Statskassen — ikke i dette Aar, thi der sparer man ganske vist Orlovspengene; men det er ikke alene dette Aar, det dreier sig om, thi har man først givet Bevilling til, at disse Sekondlieutenanter maa blive til Næste udover det i Søværnsloven fastsatte Antal, maa man beholde dem til Næste, indtil der kommer Avancement til Premierlieutenanter, eller der indtræder andre Eventualiteter, hvorved Tallet kan reduceres til det gamle — hverken, siger jeg, paa Grund af den Konsekvents, der, som jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, ligger i Sagens Natur eller af Hensyn til det finantielle, kunnet lade os bevæge til at gaa ind derpaa. Endnu mindre have vi kunnet lade os bevæge dertil af Hensyn til de Paagældende, thi Enhver, der udnævnes til Sekondlieutenant, maa vide, at han kan blive udnævnt som over-tallig, thi Forholdene kunne jo medføre, at der er flere end 20 til Næste, og de maa altsaa vide, at de kunne blive hjemsendte paa kortere eller længere Tid; men disse Kadetter maa fremfor alle Andre vide det, fordi de ere ekstraordinære. (Afbrydelse af Marineministeren). Ja, de Kadetter, der vare paa Skolen, maatte jo være sig bevidst, at Loven medførte Chancer for dem til at komme ind under denne Lovbestemmelse, og det maa enhver Kadet vide isorveien, inden han kommer ind paa Akademiet og tager Examen. Jeg skal iøvrigt ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, men gjøre opmærksom paa, at det havde i og for sig været rimeligere at faae alle disse Spørgsmaal løste igjennem Tillægsbevilling, og ubetinget Spørgsmaalet med Hensyn til Premierlieutenanterne, fordi det er en langt bedre Praxis ikke at give en Bevilling isorveien, om hvilken man ikke veed, hvorvidt den kommer til Anven-

delse eller ikke. Med Hensyn til Sekondlieutenanter vil jeg ikke ubetinget sige, at Spørgsmaalet for deres Vedkommende skulde løses ved Tillægsbevillingsloven; men vil man gjøre Noget for dem, saa kunde man gaa ud fra, at Organisationsloven for Marinen ogsaa slap igjennem iaar, naar man mener, at det gaar saa godt med Hærens Organisationslov, og saa kunde man sige: Lad os saa iaar gjøre en Undtagelse, der medfører en Besparelse, da det jo ikke kan have store Konsekventer, naar det kun er for 1 Aar, idet man saa forøvrigt tager en Bestemmelse paa Søværnsloven, der staar i Overensstemmelse med den Beslutning, man maatte tage her. Men jeg maa tilstaa, at endnu i dette Dieblit er det mig ikke muligt at se, hvorledes Forholdene stille sig med Hensyn til Marinens Organisationslov; jeg har ikke nogen Sikkerhed for, at Loven vil blive saadan, som vi ønske det, og det forekommer mig, at det Rimeligste vilde være, navnlig for dem, der sætte Pris paa Søværnets Omraade, at opnaa det, vi fra vor Side lægge Bægt paa, nemlig en Forstærkning af Søværnet, selvstændig paa Hærens Bekostning, at være varssomme med at gjøre Indrømmelser paa Finantsloven, der faktisk svækkede vor Stilling med Hensyn til Søværnsloven, idet vi derved paa en Maade foregribe en Bestemmelse i den forestaaende Organisation og derved gjøre det mindre ønskeligt at faae den igjennem. Jeg skal derfor personlig for mit Vedkommende anbefale — ikke som Ord-fører, det har jeg ikke nogen Ret til, men selvstændig har Flexallet i saa Henseende et Krav paa min Ubefaling — den, jeg dog ikke giver med mere Barme, end jeg er nødt til — at man stemmer for Mindretallets Forslag som det, der aldeles Intet foregriber, thi selv om man forkaster Alt, hvad der er foreslaet af den høitærede Marineminister, har man fuld Frihed til at hvide derpaa baade paa Tillægsbevillingsloven iaar og for næste Aar. Ved at gaa ind paa, hvad der er foreslaet af den høitærede Marineminister, naaer man ikke Andet end at binde sig for Fremtiden. Ved at forkaste det, naaer man maaste at blive fri for det Altsammen, men man binder sig ikke til at modsætte sig det i Fremtiden og kan eventuelt staa fuldstændig frit baade med Hensyn til de Premierlieutenanter, der maatte medføre en Forøgelse af Bevillingen, og med Hensyn til de Sekondlieutenanter, mod hvem man maatte, efterhaanden som Forholdene udviklede sig, ønske at vise en Humanitetshandling eller maaste øve en Handling, som man kunde mene var i Marinens Interesse. Gaar man derimod med, er man ikke fri mere. Saa har man faktisk bundet sig til Alt, hvad der forlanges, og til alle de Konsekventer, som maatte følge deraf, og det er ingenlunde saa ganske ubetydelige Ting. Gaaeste vist opnaa vi ved at give Bevillingen at spare Orlovspengene, men samtidig gaa